

Dierbare kinderen van Medjugorje!

Geprezen zijn Jezus en Maria!

15 september 2011

1 – Op 2 september 2011 kreeg Mirjana haar maandelijkse verschijning bij het Blauwe Kruis, waarbij zij werd omringd door een grote menigte. Na de verschijning gaf ze de volgende boodschap door:

Lieve kinderen, met een hart en ziel vol vertrouwen en liefde voor de Hemelse Vader, heb ik jullie mijn Zoon gegeven, en dat doe ik vandaag opnieuw. Mijn Zoon heeft jullie, mensen van over de hele wereld, de enige ware God en Zijn liefde doen leren kennen. Hij heeft jullie naar de weg van de waarheid geleid en broeders en zusters van jullie gemaakt. Daarom, mijn kinderen: dwaal niet, sluit je hart niet af voor die waarheid, hoop en liefde. Alles om jullie heen gaat voorbij, alles is uit elkaar aan het vallen, alleen de glorie van God blijft bestaan. Verzaak daarom aan alles wat je van de Heer verwijdt. Aanbid alleen Hem, want Hij is de enige ware God. Ik ben bij jullie en ik zal bij jullie blijven. Ik bid in het bijzonder voor de herders, dat zij waardige vertegenwoordigers van mijn Zoon mogen zijn en jullie met liefde op de weg van de waarheid mogen leiden. Ik dank jullie.

2 – De “persoonlijke mening” is een wapen waarvan Satan zich dikwijls bedient om verwarring te zaaien in de Kerk. Begrijp me niet verkeerd, niet alle meningen zijn slecht. De Kerk vraagt aan ons, om ons verstand te gebruiken om het geloof zin te geven. De Kerk wil ons niet indoctrineren of hersenspoelen, ze wil echter dat we het verstand dat de Heer ons heeft gegeven gebruiken, om dichterbij de Waarheid te komen. Daarbij heeft de Kerk van de Heer het gezag ontvangen om te onderrichten in Zijn Naam en Hij heeft de Kerk de Heilige Geest beloofd om haar te leiden. De officiële leer over een zaak van geloof of gezag in vraag stellen, is de Heer zelf in vraag stellen.

Dat is het grote gevaar, dat Paus Benedictus XVI “relativisme” noemt. Alles wordt relatief. Onder het voorwendsel van de vrijheid (in feite een valse vrijheid), vorm ik mij een persoonlijke mening over bepaalde punten van de leer, zonder rekening te houden met het Woord van God, noch met wat de Kerk ons leert. Als iemand niet gelooft dat Satan bestaat, wil dat nog niet zeggen dat hij niet bestaat. Als Jezus zelf in het Evangelie over hem spreekt, dan laat zulk een vraag zich niet stellen. Als iemand zegt, dat het in orde is dat Christenen samen leven buiten het huwelijk, dan ontkracht hij de woorden van Christus en de geboden van God, die objectief zijn en niet veranderen naar gelang de mode. Het subjectieve overspoelt ons. Tegenwoordig “schept” ieder voor zich een eigen geloof, naargelang het hem past of aanstaat. Het is niet langer de Waarheid, waarnaar gezocht wordt of die onderwezen wordt, maar een vervorming van de waarheid, een overtuiging, een persoonlijke en subjectieve opinie over de Leer. Beweren de waarheid in pacht te hebben en zich boven het Leergezag van de Kerk plaatsen, is hoogmoed. Het is zijn eigen inzicht verheffen tot een dogma. Alleen de Kerk is de behoeder van de orthodoxie van het Geloof. Waar het de leer betreft, is het zeer belangrijk zich steeds te richten naar het Leergezag van de Kerk.

Sommige gelovigen zijn in de war omdat ze, van mensen die nauw met de Kerk zeggen verbonden te zijn, dingen horen, die niet in overeenstemming zijn met de essentiële punten van ons geloof.

Vanaf het begin van de verschijningen heeft de heilige Maagd de priesters het volgende gevraagd: “Doe wat de Kerk van jullie vraagt”. Op 2 september bad ze, dat “de herders... jullie met liefde op de weg van de waarheid mogen leiden”. Dat is onze vrede, de genezing van onze verwarring. Katholieken hebben de Bijbel en het Leergezag als referentie voor hun geloof, zoals ook de onderrichtingen van de heiligen en de Kerkvaders. Iedere gelovige heeft toegang tot deze schatten. Heel veel nutteloze vragen zouden vermeden kunnen worden als de katholieken het Katholiek geloof met dezelfde ijver zouden bestuderen, zoals ze de werking van hun computer bestuderen. Niemand zou er ook maar aan denken de wetten van de fysica te negeren om zijn computer te laten werken. Waarom dan de lessen, die God ons gegeven heeft, tegenspreken onder het voorwendsel dat wij er anders over denken? De vijand doet ons geloven, dat we gebruik maken van onze vrijheid, terwijl hij in werkelijkheid een valstrik voor ons spant om ons te laten

verdwalen en de gelovigen onderling te verdelen.

In de Katechismus van de Katholieke Kerk vinden we mooie bladzijden over alle fundamentele punten van ons Katholiek geloof. In het bijzonder over de 10 geboden van God (§ 2052 tot 2557). De 10 geboden zijn een bron, die God ons geeft om ons gelukkig te maken. God verlangt dat we gelukkig zijn. “Deze “Woorden van Leven”, zoals ze in het oorspronkelijk Hebreeuws genoemd worden, zijn ons niet gegeven om ons het leven moeilijk te maken. God kent onze harten en onze verlangens, en Hij houdt van ons en, zoals elke goede vader, wil Hij er ons voor behoeden, dat wij onszelf door onze daden zouden verwonden en Hij wil ons leiden naar wat ons het grootste geluk kan brengen in deze en in de toekomstige wereld.

Het zou goed zijn, als elke gezin in het bezit zou zijn van dit boek en het zou lezen. Als we dan aan een priester of een andere gelovige katholiek een vraag te stellen hebben over de moraal of de leer van de Kerk, laten we hen dan er op wijzen dat we ook echt de leer van de Kerk willen vernemen en niet hun persoonlijke opinie. Op die manier zullen we verenigd zijn in hetzelfde geloof, dat we van de Apostelen hebben ontvangen. Persoonlijke meningen zijn subjectief en veelvuldig. Ons geloof is één. “Lieve kinderen, zegt de heilige Maagd, heb een sterk geloof.”

3 - Alles is uit elkaar aan het vallen? Deze boodschap van 2 september is heel krachtig. Men kan ze niet negeren. Ze doet me denken aan een gesprek met Vicka, twee jaar geleden, nadat ik haar had horen spreken over de toestand van de gezinnen in de wereld. Ik vroeg haar “Maakt de heilige Maagd zich veel zorgen om de gezinnen in de huidige tijd? Want, velen vallen er uit elkaar.” Vicka antwoordde: “Niet alleen de gezinnen, Zuster Emmanuel, alles stort in elkaar.”

Ja, wat tijdelijk is, zal voorbij gaan. Gods glorie zal blijven. Het belangrijkste is om in te zetten op wat niet voorbij gaat. Daarvoor vraagt de heilige Maagd van ons, dat we bereid zouden zijn om innerlijk een grote verhuizing te ondernemen en om van richting te veranderen. Een voorbeeld: Stel, dat aan een architect gevraagd wordt om een stad te ontwerpen. Hij zal allereerst al zijn ervaring inzetten om de lanen, de straten, de belangrijkste gebouwen, de sportvelden, de markten, de parkeerplaatsen, de winkelcentra, enz. te ontwerpen. Als de plannen helemaal klaar zijn, zal hij bij zichzelf te rade gaan: “Waar zou ik nu het beste het centrum van de stad kunnen bouwen?” Je komt er te laat mee, beste vriend... Het centrum had als eerste uitgetekend en ontworpen moeten worden. Het is het hart van de stad. Daarna, in relatie tot het centrum, kan men al de rest van de stad ontwerpen en uittekenen. De architect zal helemaal opnieuw moeten beginnen vanaf zijn eerste ontwerpschets.

We doen precies hetzelfde, beïnvloed als we zijn door de heidense wereld rondom ons. Eerst organiseren we de aardse aspecten van ons leven: Het gezin, ons werk, onze studies, de gezondheid, de ontspanning, de relaties, de sport, de huisvesting, de leningen, enz... Dan vragen we ons op een bepaald moment af: “Hoe zal ik tijd kunnen vinden voor God?” Er is echter geen tijd meer over. We hebben al het werk zonder Hem gedaan. Dat is wat onze hemelse Moeder bedoelt als ze zegt: “Jullie geven God de laatste plaats”.

Het is tijd om alles te verhuizen. “Verhuizen” betekent: alles en iedereen op een andere plaats zetten, (en dat brengt een tijdelijke wanorde teweeg), om de levende Jezus in het midden te plaatsen, op Zijn juiste plaats. Dan, vertrekkend van de aanwezigheid van de levende Jezus, ons leven opnieuw organiseren, zodat de wereldse elementen afhankelijk worden van dit middelpunt. Dat is ten volle Christen zijn. Dan gebeurt er in ons leven wat we ten diepste verlangen: Als ons leven gericht is op Jezus, wordt alles onder de zegen van God geplaatst, in plaats van dat alles zonder Gods zegen verloopt.

“Lieven kinderen, jullie werken veel, zegt de heilige Maagd, maar zonder de zegen van God.” (25 mei 2001)

We klagen er over dat dit of dat niet lukt in ons leven. We denken dat we niet gezegend zijn, dat onze gebeden niet verhoord worden, zoals we zouden wensen. Verlangen we echt naar Gods zegen over onze families, over ons werk, enz...? Onze hemelse Moeder, die zoveel van ons houdt en die tot elke prijs ons geluk verlangt, toont ons de weg, de enige, waarmee we echt zullen slagen: “Zet God op de eerste plaats, lieve kinderen .” Dit betekent: Plaats de Gever van elke zegen opnieuw in het middelpunt van je leven, en

de rest zal onder Zijn zegen geschieden. Maria ziet dat we naar Gods zegen verlangen. Maar, zonder dat we er ons bewust van zijn, verbannen we de Gever van de Zegen buiten onze muren ... Dat werkt niet.

Als mijn man, mijn vrouw, mijn werk het middelpunt is van mijn leven, dan moeten ze verhuisd worden naar een andere plaats, want ze nemen de plaats van God in, en zo zal mijn leven, vroeg of laat, uitlopen op een grote ontgoocheling, tot aan de wanhoop toe. God alléén is immers de bron van echt geluk, van echte vrede. Als ik echter mijn man, mijn werk ondergeschikt maak aan de Bron, aan Jezus, de Koning, dan zal er zegen zijn en vrede. We zullen samen verbonden zijn met de onuitputtelijke Bron. "Verzaak aan alles dat u van de Heer verwijderd. Aanbid Hem, Hem alléén, want Hij is de enige ware God. Ik ben met u en zal aan uw zijde blijven" zegt de heilige Moeder ons.

4 - De "zaak" Marthe Robin vordert. De zaak van deze grote Franse mystica vordert in Rome. Ze zal zich binnenkort officieel bevinden onder de kandidaten die in aanmerking kunnen komen voor een zaligverklaring. Dit werd ons door Pater Michon toevertrouwd (de verantwoordelijke van de Foyer de Charité in Châteauneuf de Galaure), toen hij vorige lente in Medjugorje op bedevaart was. Het is een grote genade voor allen, die haar ontmoet hebben, en ook voor de gehele wereld. Laten we tot haar bidden, dat haar getuigenis vele mensen naar Christus zou leiden.

Enkele citaten van haar:

"O, gij die lijdt en die u er over beklagt in een nacht te leven zonder sterren, kijk diep in uw hart of er niets is, een herinnering of een afhankelijkheid, die de plaats inneemt, die Jezus zou moeten innemen. Verban dit alles uit uw hart en laat Jezus er binnenkomen".

"Als men klein is, doet God alles".

"Is het hart van kleine kinderen niet gemaakt om te bidden, om te beminnen? Waarom zijn er zo weinig, die bidden? Het gebed van kleine kinderen is echter almachtig. Er is niets mooier naar God opgestegen, dan het gebed van een kind. Meerdere kinderen, verzameld in gebed, doen wondere dingen voor de Hemel. O moeders, help uw kinderen van het gebed te houden en God zal in u Zijn eer vinden. Wees er zeker van, dat er engelen bidden tussen de kinderen en samen met hen smeken."

www.foyer-de-charite.com <http://www.foyer-thorn.nl/>

De manier waarop Marthe Robin zich voorbereidde op de communie is een voorbeeld voor ons. "Een communie zonder voorbereiding en zonder dankgebed is van weinig nut voor de ziel" zei ze. En ook: "We moeten communiceren, zelfs al hebben we niet veel lust om de heilige Hostie te ontvangen. Het is geen gebakje, maar brood waarmee we ons noodzakelijk moeten voeden". Marthe ontving nooit de communie, zonder eerst gebiecht te hebben. Na de biecht bad ze en vernieuwde haar akte van overgave en toewijding aan de Barmhartige Liefde.

Lieve Gospa, U zal nooit instorten.

We hechten ons vast aan U en aan uw woorden van leven !

Zr. Emmanuel

Op aanraden van Zr. Emmanuel vertaald uit de Engelse versie van haar nieuwsbrief.

© Enfants de Medjugorje september 2011